

dania rządowego nie ujętego w zatwierdzonym programie.

3.¹⁰²⁾ Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w sprawie zadania samorządu województwa.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 66. 1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustawy.

2. Ostateczne decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji, dla których do dnia wejścia w życie ustawy nie wydano decyzji o pozwoleniu na budowę, traktuje się jak decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Art. 67. 1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy, tracą moc po upływie 5 lat od dnia jej wejścia w życie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do terenów objętych zmianami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dokonany na zasadach określonych w ustawie.

3. Przed utratą mocy planów, o której mowa w ust. 1, rada gminy jest obowiązana do uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Art. 68. 1. Przepisów rozdziału 3 nie stosuje się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzen-

¹⁰²⁾ Dodany przez art. 91 pkt 26 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 3.

nego obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy opłat i roszczeń wynikających z przepisów innych ustaw i z innych tytułów.

Art. 69. Roszczenia finansowe wobec gminy, które mogą wynikać z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uchwalonego lub zmienionego na podstawie ustawy, podlegają realizacji nie wcześniej niż w następnym roku budżetowym po jej wejściu w życie. Odsetki ustawowe, o których mowa w art. 36 ust. 12, należą się w takim przypadku po upływie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia nowego roku budżetowego.

Art. 70. Uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym, uzyskane na mocy przepisów ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 212), stają się uprawnieniami urbanistycznymi, w rozumieniu ustawy.

Art. 71. (pominięty)¹⁰³⁾.

Art. 72. (pominięty)¹⁰³⁾.

Art. 73. (pominięty)¹⁰³⁾.

Art. 74. Traci moc ustawa z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 212) oraz uchwalone na jej podstawie założenia do planów regionalnych i plany regionalne.

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

¹⁰³⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

140

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 4 lutego 1999 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 września 1997 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 878), ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 1995 r. Nr 10, poz. 46), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 1995 r. o sprostowaniu błędów (Dz. U. Nr 118, poz. 574),
- 2) rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1996 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 45, poz. 200),
- 3) rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 września 1997 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków tech-

nicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 878)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje:

- 1) § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1996 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 45, poz. 200), które stanowią:

„§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a nie zakończonych

decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.”,

- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 września 1997 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 878), który stanowi:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 lutego 1999 r. (poz. 140)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA

z dnia 14 grudnia 1994 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 100, poz. 465, Nr 106, poz. 496 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 111, poz. 726 oraz z 1998 r. Nr 22, poz. 118 i Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę.

2. Rozporządzenie określa warunki, które przy zachowaniu przepisów Prawa budowlanego oraz odrębnych ustaw i przepisów szczególnych, a także ustaleń Polskich Norm zapewniają:

- 1) bezpieczeństwo konstrukcji,
- 2) bezpieczeństwo pożarowe,
- 3) bezpieczeństwo użytkowania,
- 4) odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska,
- 5) ochronę przed hałasem i drganiami,

6) oszczędność energii i odpowiednią izolacyjność cieplną przegród,

7) odpowiednie warunki użytkowe, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych,

8) ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich,

9) ochronę dóbr kultury.

§ 2. 1.¹⁾ Przepisy rozporządzenia stosuje się przy budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie, modernizacji oraz zmianie sposobu użytkowania budynków i budowli podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 207 ust. 3.

2. Przy przebudowie, modernizacji i zmianie sposobu użytkowania budynków istniejących lub ich części wymagania wymienione w § 1 ust. 2 mogą być spełnione w sposób inny niż podany w rozporządzeniu, odpowiednio do wskazań oceny (ekspertyzy) właściwych jednostek badawczo-rozwojowych albo rzeczoznawców budowlanego i do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1996 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 45, poz. 200), które weszło w życie z dniem 20 czerwca 1996 r.